

טכס דתי לכנעני

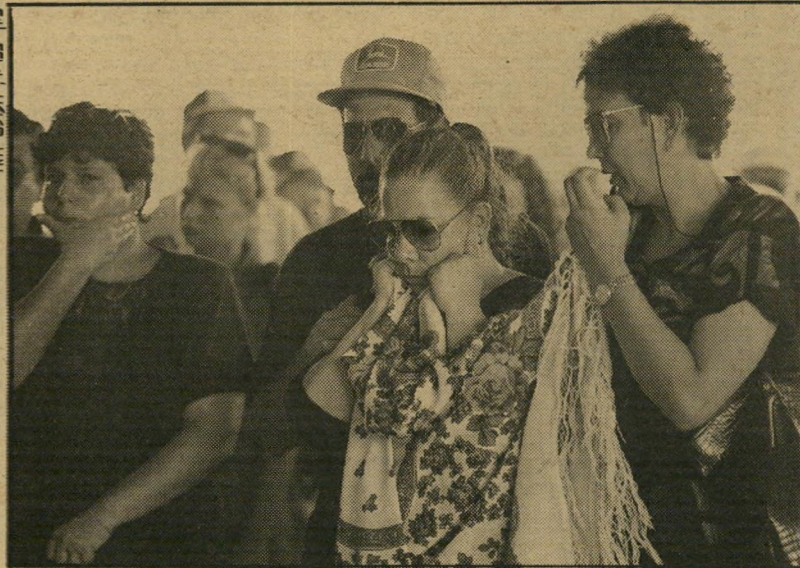
זה היה מעמד מרהים על שולחן האבן של בית הקברות בחולון היתה מונחת גופתו של בנימין תמוז, עסופה בטלית קרועה. מעליו רכן רב ואמר דיבריתפילה. שני בניו של תמוז, און ויוני, קראו במקלה קדיש. מולם עמדה הצעירה אוסנת הר, ידירתו של תמוז בשנים האחרונות, וסתמה את אחניה, לכל תשמע את התפילה.

במחווה אינסטינקטיבית זו הביעה את דעתם של רבים מבאיההלווייה. כי בנימין תמוז, מראשוני הכנענים (ראה עמודים 18-19). היה אויב מושבע של הדת היהודית, ולחם בה במשך כל ימי חייו. בין השאר כתב את הספר פונדקו של ירמיהו. סיפור עתירני מבהיל, המתאר את הארץ אחרי שהשתלטה בה דיקטטורה דתית-קנאית, נוסחחומייני.

אף שהטכס הדתי קוצר ככל האפשר, לפי בקשת המישפחה, הרי עצם קיום טכס דתי בהלוויית תמוז מטיל אור על המצב בארץ. בעיני תמוז זה היה נראה בווראי כהשפלה. גופתו העטופה-בטלית טולטלה לאורך השביל אל הקבר, על אלונקה, בלי ארון (מינהג ברברי, אמר אחר הסופרים, שבאו להלווייה), וכך דורדרה לקבר. הבנים אמרו ביחד קדיש בפעם השנייה ליד הקבר. הרב אמר בחיפזון את התפילות המינימליות הדרושות. מרבית הנוכחים — אך לא כלם — חבשו כיפות וכובעים.

און ויוני תמוז

און ויוני תמוז

אוסנת הר סתמת את אוניה הרוב לבשו כיפות וכובעים

און ויוני תמוז אומרים קדיש גופה בטלית קרועה

בדרך הוצצה היה נושא השיחה העיקרי: איך אפשר למנוע טכס דתי לאדם המואס בדת? חוץ מהצטת הגופה לאירופה, כרי שתישרף שם (אל על מוכנה להטיס) — מה נותר? הלווייה בקיבוץ ליבלי כלשהו או שמא אין מנוס מכניעה, והדת היהודית מנצחת גם את שולליה הקיצוניים ביותר ברגע שהם עוצמים את עיניהם לנצח.

■ א.א. ■

מה לו לקרוא זיידמן כי ליון על קשריה שווא של העולם הזה, שניבא ניצחון מוחץ לשמיר במרכז הליכוד, נבואה שהופרכה תוך פחות מ-24 שעות מפירסומה. הלא באותו גליון של העולם הזה התנבא, את, כמיסגרת אחרת, זו של ביקורת הטלוויזיה, זיה, אריאלה רבדל, גברת עם ראש על הכת פיים, כונו הלשון: "לא אטעה אם אומר כבר עכשיו, שמתנה שמיר-ארנס ניצח, ובגרול" או אם לרבדל מותר, גם לסקר מותר!

נעמי מישיקין, רמת-גן

מגיע קרדיט

על מקורו של עיסור ("הפעם הראשונה", העולם הזה 7.6.89).

שמחנו לראות שהעולם הזה בחר לעטר את הכתבה "הפעם הראשונה" בציור מתוך הספר זה לא סוד, שיצא לאור בהוצאה שלנו.

מתכרת הספר היא דפנה שריר והציור הוא פרי מיכחולה של אלישבע געש. הצטרפנו שלא ניתן קרדיט לציור ואנו מבקשים שהעולם הזה יציין זאת.

ר. סירקיס, מוציאם לאור, רמת-גן

אחד המתוכנים, הדובר. באנגלית לא-בריי סית'.

ובכלל, אך האנגלית של כתבת העולם הזה.

בצלאל שביט, תל-אביב

THANK YOU, FINE!

עץ או זית

על מיפעל-השמנים שבבעלותו של תעשיין ("אנשים", העולם הזה 7.6.89).

אם אכן יזכר לי, כי יצחק מיטלמן, כדברי מרד אנשים האחרון, הוא בעל מיפעל-השמנים נים עץ הזית, אני אוכל או את העץ, או, לשפתך את הזית.

עד להדעה חדשה עץ הזית הוא בבעלותה של תחת סר. ומיפעל-השמנים בבעלותו של מר מיטלמן הוא יצהר. שמעון בן, תל-אביב

אין נביאה בעיתונה

עוד על סקר-שווא ("ערוץ 1", העולם הזה 5.7.89).

קטלנית ירה ש. שופרא בצעיר אחד שפירסם את עבודת-הגמר שלו, כחוג לספרות עברית, בחוברת אפריון.

אמנם בזכות ההתחכמות, הדמזים הלי-שון-הנופלי-על-לשון שבהם גרושה הביקורת הזאת, קשה שלא ליהנות מכל מילה שלה, אבל המרושעות המסתתרת מאחורי כל מילה יכולה לעשות את אותו הצעיר, שש. שופרא מגדירו, במיטב לשונו הליענית, כ-בר-אודיון מצטיין", לברמינן גמור.

ממש בר-בקי. דויד רוזניק, חיפה

איצטלה אנגלית

על ידיעת השפה האנגלית (נקח קטלוג, בחר במשרתת", העולם הזה 5.7.89).

אחר שסיימתי לקרוא את הכתבה על סוכ-ניות-התיווך המספקות משרתות פיליפיניות (ופולניות) לא הבנתי בדיוק תחת איזו איצטלה הופיעה כתבת העולם הזה כמישרד-התיווך.

האם היא הופיעה כהן כמנסה לחשוף פר-שה לא סימפאטית או שהיא הופיעה כהן כ-ציגת מכון להוראת השפה האנגלית. אודות קשה לי להבין את ההערה שלה על אחת המתווכות, "המדרכת באנגלית עילגת" ועל

הבור של יוסף

על טיבו של יישוב בגליל ("רחל המרחלת", העולם הזה 5.7.89).

שמתי לב שלהעולם הזה סיטמה חדשה: "מאיפה אתה יודע? קראתי העולם הזה" או אני קראתי בשבוע שעבר העולם הזה ואינני יודע. יותר נכון, לא ידעתי.

לא ידעתי איפה זה הקיבוץ הזה עמיעה, שבאחת מבנותיו התאהב זמר צעיר אחר. נאלצתי להפש בלכסיקון הגיאוגרפי (כל הארץ) ושם מצאתי הכל אודות עמיעה: יישוב בגליל העליון, בקירבת ראשפינה, שאגב, לפי המסורת הערבית, מצוי בשטחו הבור שאליו השליכו אחיו של יוסף את אחיהם ("חיה רעה אכלתהו: טרופ טורף יוסף").

מן הראוי שהעולם הזה יספק לקוראיו את מיקומם של יישובים בארץ, כאשר הם מסוג היישובים שאינם כדיוק בתורעתו של הקורא העירוני המצוי. ערנה גזיאל, תל-אביב

בר-בקי

על טיבה של ביקורת ("למצטיינים בלבד", "דף חדש", העולם הזה 5.7.89).

רחמנות, רבותי, רחמנות! איזו ביקורת